

Identifica't Subscriu-te
Preu: dia 1 € / any 48 €

EL PUNT AVUI+
DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

AVUI DIUMENGE DILLUNS DIMARTS
16° 25° 16° 21° 13° 21° 13° 22°

Barcelona Tria el teu municipi
Dissabte, 25 octubre 2025

Música 13 octubre 2025 15.53 h

LA CRÒNICA FESTIVAL JOAN CARLES I AMAT A MONISTROL

El poder de l'art de Hopkinson Smith

- El prestigiós llaütista estatunidenc va obrir diumenge el segon Festival Joan Carles i Amat, de Monistrol de Montserrat, amb Sophie Klussmann

Hopkinson Smith i Sophie Klussmann • IMATGE PROMOCIONAL.

ORIOI PEREZ TREVIÑO

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

Interès i excel·lència al Museu de la Música

Apostar a cavall guanyador

MÉS ARTICLES →

🌐 🐦 f X ↻ @ in ✉

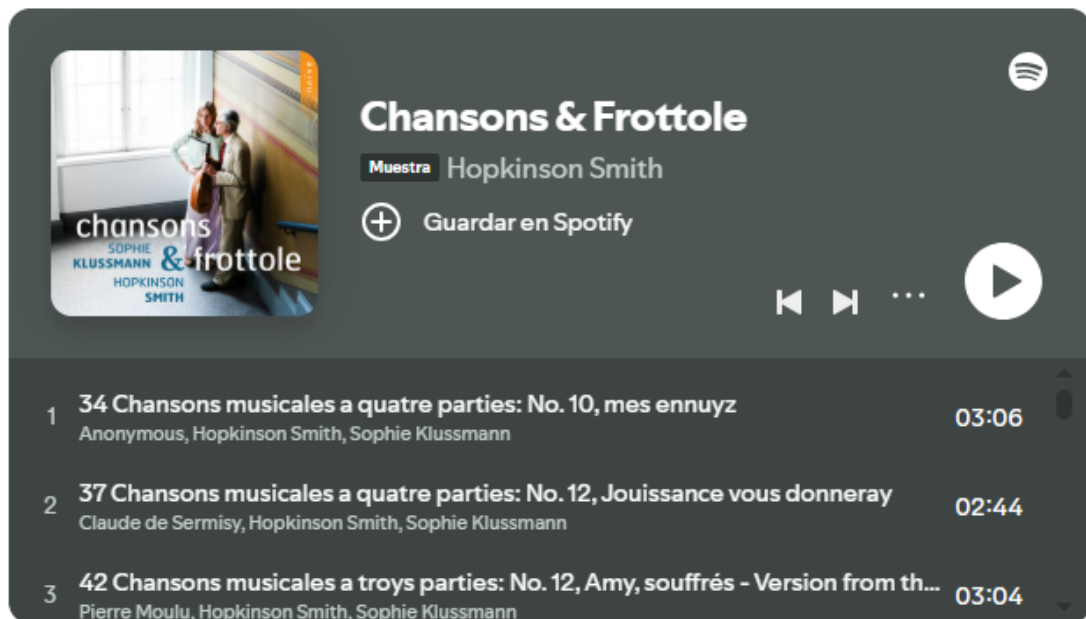
Oriol Pérez Treviño

No sabria dir amb exactitud qui va dir que un dels nostres més grans problemes col·lectius és la no menys gran incapacitat que tenim per somiar. El nostre raquític materialisme i ranci pragmatisme ens ha fet oblidar com el somni ha estat i serà sempre el percussor previ a les importants troballes i invencions de la humanitat. Musicalment, l'obsessió per la venda d'entrades i un autoanomenat interès general, que té cada dia més de populisme xavacà, ens ha fet recular a territoris inimaginables fa uns anys, i que massa li sembla a aquest cronista que ja no té possibilitat de marxa enrere. Vivim, potser sense saber-ho, aquells apocalipsis morals descrits pel nostre Miquel de Palol o el recent Premi Nobel de Literatura László Krasznahorkai que ho ha estat, segons l'acadèmia sueca, "per la seva obra captivadora i visionària que, enmig del terror apocalíptic, reafirma el poder de l'art". És dins aquest terror apocalíptic, i quan en l'àmbit musical ja veiem signes inequívocs del col·lapse moral i de l'absurd tan ben descrits per Krasznahorkai, quan poden aparèixer senyals per a l'esperança. O, almenys, que donen una mica de llum.

Aquesta llum és la que està deixant entreveure un vell somiador del nostre panorama musical com és Joan Puigdellívol. Per a aquest gestor, cantant i compositor era inconcebible que la seva vila natal de Monistrol de Montserrat (Bages) s'hagués oblidat de la figura de la personalitat renaixentista Joan Carles i Amat (1572-1642), autor del famós tractat *Guitarra española y vandola, en dos maneras de guitarra castellana y catalana de cinco órdenes* (1586) i considerat el primer tractat de guitarra d'Europa.

Després de diferents iniciatives impulsades des de l'any 2019,enguany s'ha arribat a la segona edició del [Festival Joan Carles i Amat 2025](#) que impulsa l'associació homònima i que compta amb l'aliança d'un altre somiador musical: el llaütista estatunidenc Hopkinson Smith. Smith va ser el protagonista, diumenge, del concert inaugural d'un festival que, hores abans, havia portat a la plaça del Bo-bo de Monistrol un espectacle de danses del renaixement i del barroc amb la participació inclosa de l'esbart de la vila. A la tarda, després d'una amena i ben estructurada presentació de Genís Sinca, vam escoltar un concert que va ser una autèntica carícia per a la nostra ànima. I és que el propi Smith i la soprano Sophie

Klussmann ens van presentar el bellíssim disc de música renaixentista *Chansons & frottole* (Naïve, 2025) amb obres del renaixement italià i francès.

Chansons & Frottole
Muestra Hopkinson Smith
+ Guardar en Spotify

1	34 Chansons musicales a quatre parties: No. 10, mes ennuyz	03:06
	<small>Anonymous, Hopkinson Smith, Sophie Klussmann</small>	
2	37 Chansons musicales a quatre parties: No. 12, Jouissance vous donneray	02:44
	<small>Claude de Sermisy, Hopkinson Smith, Sophie Klussmann</small>	
3	42 Chansons musicales a troys parties: No. 12, Amy, souffrés - Version from th...	03:04
	<small>Pierre Moulu, Hopkinson Smith, Sophie Klussmann</small>	

Poques vegades hem tingut la sensació, com diumenge, d'escoltar una veritable llegenda viva del llaut que ha estat i és el mestre de tants mestres. De la seva mà vam ser traslladats a territoris de l'ànima invocats per un so pur, natural i expressiu pels quatre costats que va embolcallar perfectament la veu de Klussmann per sortir del concert absolutament transformats. Sempre he pensat que els grans concerts són aquells que hi anem d'una manera i en sortim d'una altra en haver estar immersos, per uns instants, en un altre món, anomenem-lo preternatural, que roman més enllà de la nostra naturalesa i llenguatge humans. Heus aquí, el poder de l'art de Hopkinson Smith.